



ת"פ 56836/10/17 - מדינת ישראל נגד ליאור בניסטי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56836-10-17 מדינת ישראל נ' בניסטי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ליאור בניסטי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שירן קון יגר

ב"כ הנאשם, עו"ד קליין

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה.

כתב אישום זה הוגש במסגרת חקירה רבת היקף שהתקיימה נגד מעורבים רבים ושעיקרה נאשם אחר, עודד מליניאק, אשר, בנסיבות מחמירות, לבדו ועם אחרים, קיבל במרמה סכומי כסף בהיקף ניכר מחברות ביטוח וחברות השכרה, באמצעות ביום תאונות דרכים פיקטיביות לרכבי יוקרה שהיו בבעלותו, או בהחזקתו ותוך שימוש במכריו.

בין הנאשם לבין עודד מליניאק קיימת הכרות מוקדמת החל משנת 2011. בין המועדים 20/11/14-24/11/14 שכן הנאשם רכב מחברת השכרה ואף הוסיף לפוליסה תשלום עבור ביטול השתתפות עצמית בעת קרות תאונה.

במהלך תקופה זו, ובהנחיית עודד מליניאק, החנה הנאשם את רכבו בקרית אונו, מול רכב שהיה שייך לעודד.

במסגרת הקשר שקשר עודד עם אחרים ועל פי שיטה בה נהג, ביים עוד תאונות דרכים בכך שבעודו נוהג ברכבו, פגע במכוון ברכב השכור וגרם לנזק בשני כלי הרכב.

עמוד 1



ביום 24/11/14 החזיר הנאשם את הרכב השכור לחברת ההשכרה, שם דיווח, בהנחיית עווד, על כך שיומיים קודם לכן פגע באמצעות רכב זה ברכבו של עווד וגרם לו לנזק בחזית הרכב וזאת על אף שידע את המתואר לעיל.

עווד הכניס את רכבו למוסך, שבעליו אף הוא היה שותף לקשר האמור, ובו הוערכו הנזקים שנגרמו לרכב בסכום כולל של 99,902 ₪.

על סמך מצג השווא שהוצג על ידי הנאשם, כמפורט לעיל, העבירה חברת ההשכרה, ביום 28/12/14 המחאה על סכום הנזק לעווד.

בין הנאשם לארז גולדשטיין הכרות מוקדמת מאז ימי הילדות.

במסגרת הקשר של עווד עם הנאשם ולצורך קידומו, פנו השניים אל ארז גולדשטיין, כך שהנאשם ביקש מארז לשכור רכב מחברת השכרה ואף מסר לידיו סכום כסף לצורך כך.

ארז שכר מחברת ההשכרה רכב לתקופה של 1/9/16-4/9/16 ואף הוסיף לפוליסה תשלום עבור ביטול השתתפות עצמית בעת קרות תאונה - והכל בהנחייתם של עווד ושל הנאשם.

ביום 3/9/16 בימו הנאשם ועווד תאונה, כך שאחד מהם נכנס למושב הנהג ברכב השכור, הניע את הרכב ונהג את הרכב אל עמוד או אל קיר, בכוונה לגרום לו נזק.

בתאריך 4/9/16 החזיר ארז את הרכב השכור לחברת ההשכרה, שם דיווח, בהנחיית עווד והנאשם, על תאונה שארעה ביום 3/9/16 ולפיה במהלך נסיעה בהרצליה, סטה עם הרכב השכור לנתיב הסמוך ופגע ברכב שבבעלות סימי בניסטי ובשימוש של הנאשם, אשר נהג בו אותה עת וגרם לו לנזק. זאת בידעו כי האירוע לא התרחש כלל וכלל.

בהנחיית עווד, הכניס הנאשם את רכבו האמור אל מוסך אשר העריך את הנזק שנגרם לו בסכום של 96,785 ₪.

חברת ההשכרה העבירה סכום זה בהמחאה, לאותו מוסך.

הצדדים עתרו במשותף להטלת צו של"צ על הנאשם בהיקף של 500 שעות, אלא שלטעמה של התביעה יש מקום להותיר את הרשעתו על כנה ולהוסיף על צו השל"צ עונש מאסר מותנה וקנס בעוד ב"כ הנאשם טען כי יש לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם בלא הרשעה.

התביעה הפנתה להיקף העבירות, לחלקו של הנאשם בהן, לתחכום ולתכנון שליוו את מעשי העבירות ואת העובדה כי בגין התקבלו במרמה סכומי כסף של כ-200,000 ₪.



לטעמה של התביעה, במעשיו, פגע הנאדם באופן משמעותי בערכים מוגנים וכן ציינה כי לא אחת קבעו בתי המשפט את הצורך בהחמרה בעבירות מעין אלה. (הוצגה אסופת פסיקה).

לטעמה של התביעה, אין מקום לסיים את ההליך בלא הרשעה וסוג העבירות מעין אלה לא בא בגדרם של המעשים בהם ניתן לסיים כך את ההליך.

באשר לפגיעה קונקרטית בנאשם, ציינה התביעה כי היא ערה לנאמר בתסקיר שירות המבחן ולפיו ניתן יהיה לשלב את הנאשם במערכת העירונית באם לא יהיה לחובתו רישום פלילי, אך היא סבורה כי אין המדובר בנזק קונקרטי מוחשי העלול להגרם לנאשם ואין מקום לדון באפשרות כי יתכן וייגרם לו נזק כזה.

התביעה עתרה להותיר את ההרשעה על כנה ותוך שהיא ערה לגילו של הנאשם ולעברו הנקי, עתרה להטיל עליו צו של"צ כאמור לעיל, לצד מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם סקר את תולדות חייו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כמו גם את תפקודו הנורמטיבי לאורך השנים במישורים שונים של חייו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם כבר נפגע בשל מעורבותו בתיק זה, שכן הוא איבד את מקום עבודתו. לדבריו, זהו הנזק הקונקרטי שנגרם לנאשם וכן התנאי כי יחזור למקום עבודתו, באם לא תהיה תלויה ועומדת בעניינו הרשעה.

לשאלת ביהמ"ש הבהיר ב"כ הנאשם כי נכון לימים אלה הנאשם אינו עובד.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על המעשים. עברו נקי והוא מבין את הטעויות שעשה והפנים אותן.

הנאשם מבקש להמשיך את חייו ולהמשיך ולתפקד באורח נורמטיבי כפי שעשה לאורך כל השנים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין שונים המצביעים על כך כי ניתן לסיים את ההליך בלא הרשעה.

הוגשו מסמכים אודות שירותו הצבאי של הנאשם וכן תעודות הוקרה בשל פעילותו ותרומתו לחברה ולקהילה.

הוצג הסכם עבודה זמני שנחתם בין הנאשם לבין סניף הליכוד נתניה ביום 1/8/118 באשר להעסקתו של הנאשם בסניף הליכוד במהלך תקופת הבחירות המוניציפליות.

בסעיף 16 לחוזה זה נאמר:

"מוסכם ומובהר כי ככל ותהיה הצלחה בבחירות ותהיה אפשרות לשילוב העובד במערכת העירונית, יתבצע הדבר ובתנאי שלא יעמוד רישום פלילי לעובד".



מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 47 נשוי בשנית ואב לשני ילדים.

הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות. לדבריו, היה מצוי בקשרים חברתיים עם המעורב העיקרי בפרשה ולא היה ער לפסול שבהתנהגותו.

לדבריו, אותה תקופה התקשה להציב לעצמו גבולות.

שירות המבחן התרשם כי אותה עת, לא נתן הנאשם דעתו לחומרת התנהגותו, היה עסוק במילוי צרכיו, בעיקר בכל הקשור להשגת רווח כספי מהר וריצוי האחר, מבלי שנתן דעתו להשלכות של התנהגותו.

כיום, מביע הנאשם חרטה על התנהגותו ועל הפגיעה שהסב לאחרים. מעצרו בתיק זה חידד את הפסול בהתנהגותו ובבחירות שעשה ואף על רקע המשבר שחווה, פנה ביוזמתו לקבל טיפול פסיכולוגי, אשר סייע לו לחזור לשליטה בחייו.

ממסמכים שהתקבלו מאת הפסיכולוג עולה כי מדובר היה בטיפול בן שלושה חודשים שעלה יפה.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית וציין את תרומתו לחברה ולקהילה לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם מתפקודו החיובי הנוכחי של הנאשם וממצבו כיום והמליץ להטיל עליו צו של"צ.

באשר לאפשרות של ביטול ההרשעה, ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר כי סמוך להגשת כתב האישום הופסקה עבודתו, וגם כיום מתקשה למצוא עבודה. סמוך להגשת התסקיר עבד במטה הבחירות המקומיות ולדבריו הובטח לו כי לאחר הבחירות ישולב בתפקיד משמעותי בעיריה, אך לא יוכל לקבל תפקיד כזה אם תשאר הרשעתו על כנה.

שירות המבחן סבור כי יש לשקול בחיוב ביטול ההרשעה.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י; רע"פ 54/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 1439/13 קשת נ. מ"י; רע"פ 8627/12 הנסב נ. מ"י; רע"פ 1097/18 בצלאל נ. מ"י.



בענייננו מדובר בעבירות של מרמה והונאה של חברות ביטוח וחברות השכרת רכב.

לעבירות אלה קדם קשר בין מעורבים שונים בפרשה. קדם להן תכנון והן בוצעו בתחכום.

בכל אלה נסיבות לחומרה.

אין המדובר גם באירוע חד פעמי, אלא באירוע שחזר על עצמו.

מדובר במרמה ובהונאה בהיקפים לא מבוטלים כלל ועיקר.

בעבירות מעין אל הנפגעים ערכים מוגנים רבים, הן כלכליים, הן חברתיים והן ערכים של שלטון חוק.

למרבה הצער, אף מדובר בתופעה שאינה חריגה ועל כן יש חשיבות גם לרכיב ההרתעה.

אין מקרה זה בא בגדרם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן לסיים, מבחינת האינטרסים הציבוריים, את ההליך בלא הרשעה.

בהיות שני המבחנים שנקבעו בהלכת כתב, מצטברים, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הבקשה לסיים ההליך באי הרשעה, אלא שלמעלה מן הצורך, אדון גם במבחן השני.

הנאשם טען כי עבד במטה הבחירות המקומיות של הליכוד והובטח לו כי לאחר הבחירות ישולב בעבודה בעירייה, אלא שהרשעה פלילית תמנע ממנו לעשות כן.

כיום אין הנאשם מועסק עוד בעבודה ו/או בעירייה.

אמנם הוצג מסמך ממטה הבחירות של הליכוד ברוח הדברים האמורים לעיל, אלא שאין ביכולת מטה זה להעסיק את הנאשם בעיריית נתניה.

מסמך כלשהו מעיריית נתניה לא התקבל. ואין לדעת כלל ועיקר אם יש כוונה להעסיק את הנאשם בעיריית נתניה.

על כן, אין עסקינן בפגיעה קונקרטית ועכשווית כדרישת הלכות בית המשפט העליון, אלא בפגיעה ערטילאית ואפשרית בלבד.

על כן גם במבחן השני אין הנאשם עומד.

ערה אני להמלצות שירות המבחן. אציין כי גם שירות המבחן לא הסתמך בהמלצתו על תשתית ראייתית כלשהי



שיש בה להוכיח פגיעה קונקרטית בנאשם.

יתר על כן, שירות המבחן אמון על האינטרסים של הנאשם ועל אלה בלבד. בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים ובכלל זה האינטרסים הציבוריים. בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם, יביא בחשבון שיקוליו אף את המלצות שירות המבחן, אך יעשה כן כשיקול אחד בין מכלול שיקולים ולא כשיקול בלעדי-בלתו אין.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לדחות את בקשת ב"כ הנאשם לסיים את ההליך בלא הרשעה.

בצד חומרת הדברים שהובאה לעיל, התחשבתי בהודאתו של הנאשם באשמה ובנטילת האחריות, כמו גם בעברו הנקי.

המאשימה אף היא שקלה מכלול שיקולים אלה ואכן עתרה להטיל על הנאשם עונש מידתי .

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסכום של 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/4/19 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

מאחר שלא קיבלתי את המלצות שירות המבחן במלואן, אטיל על הנאשם צו של"צ, אך לא בהיקף הנרחב שצוין בתסקיר. אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 400 שעות, על פי התכנית שהותוותה על ידי שירות המבחן.

הנאשם מזהר באשר לחובתו בקיום תנאי הצו, כפי שיקבע שירות המבחן, שאם לא כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור את עונשו מחדש.

גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

בהסכמת הנאשם הרי שככל שהופקדו כספים במזומן בעניינו, ולא הוטל עליהם עיקול כלשהו, יוחזרו כספים אלה אל ב"כ הנאשם.

זכות ערעור כחוק.



ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד הצדדים.